

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **HOTEL BORNÝ - F, s. r. o.**, se sídlem Staré Splavy 0249, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2014, čj. 45000/04963/14/020/RB a čj. 45000/04978/14/020/RB, o námitce podjatosti žalobkyně uplatněné proti soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ve věci sp. zn. 59 Ad 16/2014,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, Lucie Trejbalová, Karolína Tylová a Pavel Vacek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, pod sp. zn. 59 Ad 16/2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Výzvou ze dne 19. 9. 2014, čj. 59Ad 16/2014-12 vyzval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci žalobkyni k zaplacení soudních poplatků za žalobu proti dvěma rozhodnutím žalovaného a za dva návrhy na přiznání odkladného účinku. V návaznosti na to, podáním ze dne 27. 9. 2014 (krajskému soudu doručeno dne 29. 9. 2014) žalobkyně namítla podjatost všech soudců tohoto soudu v aktuálním obsazení a navrhla jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí nejenom této věci. Krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu spis k rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 8 odst. 5 s. ř. s. spolu s vyjádřením soudců senátu č. 59, a to Lucie Trejbalové, Karolíny Tylové a Pavla Vacka. Soudci shodně prohlásili, že se necítí být podjatí, žalobkyni ani žádné osoby žalovaného správního orgánu osobně neznají, nemají žádný vztah ani k posuzované věci, na projednání věci před správním orgánem se nepodíleli.

[2] Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

[3] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem*

k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[4] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí věci postupem podle § 8 odst. 1 s. ř. s. lze proto jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů (viz usnesení NSS ze dne 29. 4. 2003, čj. Nao 19/2003–16).

[5] Ačkoli žalobkyně vznesla námitku podjatosti proti všem soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, zabýval se Nejvyšší správní soud námitkou podjatosti pouze ve vztahu k soudcům senátu č. 59 jmenovaným ve výroku tohoto usnesení, neboť věc byla právě tomuto senátu přidělena. Pouze tito soudci se tedy mohou podílet na projednání a rozhodnutí dané věci. Otázkou podjatosti jiných soudců by bylo účelné zabývat se jen za předpokladu, že by u jmenovaných soudců byl shledán důvod k vyloučení. V případě, že tomu tak není a nic tedy nebrání, aby soudci senátu, jemuž věc byla přidělena, ji vyřizovali, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl.

[6] V nyní posuzované věci žalobkyně tvrdí, že hrozí pokračování „*v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů*“. Takovýto důvod zjevně míří na minulé rozhodování soudců ve vztahu k žalobkyni, kterýžto důvod ovšem zákon výslovně jmenuje mezi těmi, které nemohou založit vyloučení soudce z projednávání věci (viz shora cit. § 8 odst. 1 poslední věta s. ř. s.). Žalobkyně neuvedla ani žádný jiný ze zákonem předpokládaných důvodů, pro které by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudců rozhodnout.

[7] Za situace, kdy rovněž soudci dotčeného senátu vyloučili existenci skutečností, jež by mohly být důvodem jejich podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že jmenovaní soudci senátu č. 59 Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 59 Ad 16/2014.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu